

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2010 m. kovo 23 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Cour de cassation (Prancūzija) prašymai priimti prejudicinį sprendimą) Google France, Google, Inc. prieš Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08)

(Sujungtos bylos C-236/08–C-238/08) ⁽¹⁾

(Prekių ženklai — Internetas — Paieškos sistema — Reklama pagal raktinius žodžius („keyword advertising“) — Nuorodų į prekių ženklų savininkų konkurentų tinklavietes arba į tinklavietes, kur siūlomos produktų imitacijos, pateikimas, pasinaudojant tų prekių ženklų atitinkančiais raktiniais žodžiais — Direktyva 89/104/EEB — 5 straipsnis — Reglamentas (EB) Nr. 40/94 — 9 straipsnis — Paieškos sistemos operatoriaus atsakomybė — Direktyva 2000/31/EB („Elektroninės komercijos direktyva“)

(2010/C 134/02)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas*Cour de cassation***Šalys pagrindinėje byloje**

Ieškovės: Google France, Google, Inc.

Atsakovai: Louis Vuitton Malletier (C-236/08), Viaticum SA, Luteciel SARL (C-237/08), Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL, Pierre-Alexis Thonet, Bruno Raboin, Tiger SARL (C-238/08)

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Cour de cassation* — 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių

ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1) 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktų bei 2 dalies, 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) 9 straipsnio 1 dalies a–c punktų ir 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, p. 1) 14 straipsnio aiškinimas — Prekių ženklo „naudojimo“ sąvoka ir jo savininko teisės — Mokamos paslaugos teikėjas, teikiantis nuorodas, kuris nereklamuoja pačių prekių ar paslaugų, bet reklamuotojams leidžia vartoti raktinius žodžius, kartojančius ar pamėgdžiojančius registruotus prekių ženklus, ir kuris pagal nuorodų teikimo sutartį pirmenybės tvarka sukuria ir skelbia pagal šiuos raktinius žodžius reklaminius saitus į svetaines, kuriose siūlomos prekės, tapačios arba panašios į tas, kurias žymi įregistruoti prekių ženklai — Paslaugos teikėjo, saugojančio šios paslaugos gavėjo pateiktą informaciją, atleidimo nuo atsakomybės sąlygos

Rezoliucinė dalis

1. 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 5 straipsnio 1 dalies a punktą ir 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo 9 straipsnio 1 dalies a punktą turi būti aiškinami taip, kad prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti reklamuotojui, naudojant šiam prekių ženklui tapatų raktinį žodį, kurį reklamuotojas be savininko sutikimo pasirinko teikiant nuorodų paslaugą internete, reklamuoti prekes ar paslaugas, tapačias toms, kurioms įregistruotas šis prekių ženklas, kai iš tokios reklamos paprastas interneto vartotojas negali ar sunkiai gali suprasti, ar skelbime nurodytos prekės arba paslaugos yra kilusios iš prekių ženklo savininko ar su juo ekonomiškai susijusios įmonės, ar, priešingai, kilusios iš trečiojo asmens.
2. Nuorodų paslaugos internete teikėjas, kuris išsaugo kaip raktinį žodį prekių ženklui tapatų žymenį ir organizuoja skelbimų rodyką pasinaudojant juo, nenaudoja šio žymens pagal Direktyvos 89/104 5 straipsnio 1 ir 2 dalis ar Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalį.

3. 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos Direktyva) 14 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jame įtvirtinta norma yra taikoma nuorodų paslaugos internete teikėjui, kai jis neatlika aktyvaus vaidmens, kuris būtų leidęs jam turėti žinių apie saugomus duomenis ar juos kontroliuoti. Jeigu nevaidino tokio vaidmens, jis negali būti laikomas atsakingu už duomenis, kuriuos išsaugojo reklamuotojo prašymu, nebent sužinojęs, kad šie duomenys arba reklamuotojo veiksmai yra neteisėti, jis nesiėmė skubių priemonių panaikinti tą informaciją arba atimti galimybę ja naudotis.

(¹) OL C 209, 2008 8 15.

2010 m. kovo 25 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Oberster Gerichtshof (Austrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpenschule Edi Koblmüller GmbH prieš Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH

(Byla C-278/08) (¹)

(Prekių ženklai — Internetas — Reklama pagal raktinius žodžius („keyword advertising“) — Nuorodų į prekių ženklų savininkų konkurentų tinklavietes pateikimas, pasinaudojant tiems prekių ženklu tapachiais arba į juos panašiais raktiniais žodžiais — Direktyva 89/104/EEB — 5 straipsnio 1 dalis)

(2010/C 134/03)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpenschule Edi Koblmüller GmbH

Atsakovės: Günter Guni, trekking.at Reisen GmbH

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Oberster Gerichtshof — 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių

ženklais, suderinti (OL L 40, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 40) 5 straipsnio 1 dalies aiškinimas — Panašaus ar tapataus prekių ženklui žymens nurodymas paslaugų teikėjui, administruojančiam Interneto paieškos sistemą, tam, kad įvedus minėtą žymenį kaip paieškos žodį ekrane automatiškai būtų rodoma prekių ar paslaugų, panašių ar tapačių toms, kurioms nagrinėjamas prekių ženklas buvo įregistruotas, reklama („keyword advertising“) — Prekių ženklo naudojimas, kurį šio prekių ženklo savininkas gali uždrausti

Rezoliucinė dalis

1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 5 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti reklamuotojui, naudojant šiam prekių ženklui tapatų arba į jį panašų raktinį žodį, kurį reklamuotojas be savininko sutikimo pasirinko teikiant nuorodų paslaugą internete, reklamuoti prekes ar paslaugas, tapachias toms, kurioms įregistruotas šis prekių ženklas, kai iš tokios reklamos paprastas interneto vartotojas negali ar sunkiai gali suprasti, ar skelbime nurodytos prekės arba paslaugos yra kilusios iš prekių ženklo savininko ar su juo ekonomiškai susijusios įmonės, ar, priešingai, iš trečiojo asmens.

(¹) OL C 223, 2008 8 30.

2010 m. kovo 18 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Giudice di Pace di Ischia (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Rosalba Alassini (C-317/08) ir Filomena Califano prieš Wind SpA (C-318/08) ir Lucia Anna Giorgia Iacono prieš Telecom Italia SpA (C-319/08) ir Multiservice Srl prieš Telecom Italia SpA (C-320/08)

(Sujungtos bylos C-317/08–C-320/08) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Veiksmingos teisinės gynybos principas — Elektroninių ryšių tinklai ir paslaugos — Direktyva 2002/22/EB — Universalioji paslauga — Galutinių paslaugų gavėjų ir teikėjų ginčai — Privaloma neteisminė taikinimo procedūra)

(2010/C 134/04)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Giudice di Pace di Ischia